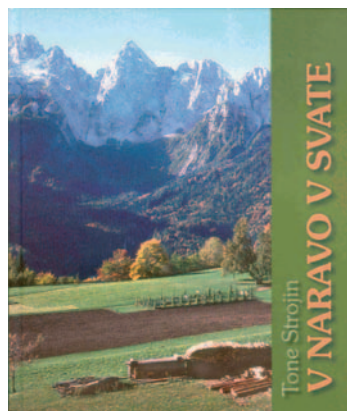

Narava je zdravilo za vse

V naravo v svate, Tone Strojín, Družina, Ljubljana, 2005.

Ko prebiramo misli Toneta Strojína v nedavno izšli knjigi, nam je kaj hitro jasno osnovno sporočilo – Narava. Tista z veliko začetnico. Avtor namreč v naravi najde lek za vse; tudi ko resno zbolí, mu narava vrne moči. Knjiga sama je sicer preplet bolj ali manj urejenih misli, nekakšnih »dnevniških zapiskov« (avtor sam pravi, da pravega dnevnika nikoli ni vodil), o poteh po naravi, potovanjih po svetovnih gorstvih, počitnikovanju ob skalnih obalah, na koncu tudi razmišljanje o prehojeni življenjski poti. Z avtorjem spoznavamo govorico kamna, sporočila voda, vonje dežel, slišimo glasbo morskih zalivov, gledamo slike od tod in tam, razmišljamo o gorništvu na poti v gore in z njim posedimo pred kočo na planini. Vseposod prevladuje narava v svojem prvinskem sporočilu, v neslišnih glasovih, v bogatih barvnih odtenkih – škoda le, da je naslovnica knjige tako blede. Sama razdelitev poglavij je logična, pa vendarle se ne moremo izogniti občutku, da so misli ponekod neurejene – verjetno so pač zapisane tako, kot ponavadi v nas tudi nastajajo. Poglavja (začenši z Razmišljam, hodim, torej sem) proti koncu knjige so bolj kronološko urejena, posebej v poglavjih Kapljice za dušo (letni časi) in Mojih pet življenj (življenjske vloge). Knjiga je namreč avtorjev pogled na njegovo prehojeno pot, ki so jo in jo še zaznamujejo gore, doline, planjave – kraji izven mest, kamor ga je vedno gnalo.

Kraji za dušo. V uvodu zapiše: »Ali sem res tak človek, ki je, kdo ve zakaj, zaostal za svojim časom, da je za seme? Za seme. Ali morda nekje globoko v sebi še vidim takratno skoraj idilično neokrnjeno naravo, se zato odmikam od uhojenih poti, pišem v prvi osebi ...« Danes žal vse bolj zmanjkuje semena ljubezni in spoštovanja do narave, še huje, še tistega, kar je ostalo, dostikrat ni kam posejati. Besede v knjigi k sreči ostanejo.

V Strojínovem pisanju pa žal zasledimo precej nedoslednosti pri uporabi zemljepisnih imen – naštejmo le nekaj primerov: skrajna zahodna točka Evrope ni rt Finestre (napačni zapis, pravilni je »Finisterre«), pač pa rt Cabo da Roca v bližini Lizbone, »Johanesberg« bi seveda moral biti »Johannisberg«, »Johanesshütte« pa »Johannishütte«; za kraj »Fossano« na Korziki občasno uporablja tudi »Fozano« ipd.

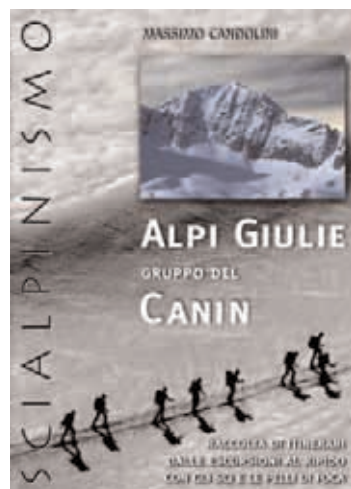
Sicer pa je knjiga V naravo v svate obširen prikaz občutij, ki jih naravi zapisana duša zaznava na svojih poteh, v spominih in hrepenenjih. Je knjiga, ki je ni mogoče brati hitro. Je poskus dvigniti naravo zopet na tako raven, da bo ljudem vseh generacij predstavljala tisto mesto, kamor se bodo zatekli na srečanja s samimi seboj. In bodo morda skozi zamazana okna sedanosti zagledali, da narava vedno nosi svatovska oblačila.

Marjan Bradeško

Novi turnosmučarski vodnik za področje Kanina

Scialpinismo Alpi Giulie - Gruppo del Canin, Massimo Candolini, 2005.

Pred kratkim je izšel nov turnosmučarski vodnik za področje Kanina, katerega avtor je Massimo Candolini, gorski vodnik iz furlanskega Humina (Gemona del Friuli). Žepni priročnik na 40 straneh predstavi večino turnosmučarskih možnosti kaninske skupine, nekateri smuki pa posežejo tudi na področje alpinističnega smučanja. Knjiga je logično nadaljevanje predhodnih dveh turnosmučarskih priročnikov istega avtorja, ki pokrivata širše območje Slovenem zelo privlačnega Montaža in Viša. Posebnost Candolinijevih priročnikov je v tem, da je

vsaka tura predstavljena z jasno razdelano strukturo podatkov in z nazorno barvno fotografijo z vrisanimi smermi smučanja. Tako so knjige uporabne tudi za vse, ki bolj slabo razumejo italijansko. Candolini za prihodnje izdaje obljublja, da bo prestopil italijanske meje in knjižno obdelal tudi smuke v slovenskem delu Julijskih Alp.

Na portalu www.scivolare.it si lahko pogledate nekaj vzorčnih strani iz zadnjega kaninskega vodnika (v formatu acrobat reader). Knjigo po ceni 10 EUR (+ 2 EUR poštne) lahko naročite direktno pri avtorju massimocandolini@adriacom.it oziroma kupite v bolj založenih knjigarnah v Furlaniji. Večino gorniške literature za področje Zahodnih Julijskih Alp, vključujoč vse omenjene vodnike, pa dobite v knjigarni Cartolibreria Zuzzi v Trbižu, na zgornji cesti poleg cerkve. Prijazna gospa za silo govori slovensko in ponuja zelo dobro izbiro knjig in zemljevidov.

Boštjan Virč

Prispevek je povzet po objavi na spletni strani Gore ... ljudje.

Vztrajanje na izbrani poti

Preizkušnje, Miro Štebe, Didakta, Radovljica, 2005.

Gre za vznemirljivo branje; to je seveda dovolj, da zahtevnejši bralec seže po tej knjigi. V njej je toliko usodnih prelomnic, ki jih pripoveduje z nemilo usodo zaznamovan človek,